

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoCsp/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119464923
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6119464923.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného spoločnosťou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej M. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX E. XX, zastúpenej Občianskym združením OPOS, so sídlom A. Hlinku 1084/24A, Trenčianska Teplá, IČO: 51 147 688, o zaplatenie 2.753,01 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č. k. 25Csp/29/2020-233 zo dňa 15. decembra 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovaná nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 2.753,01 eur s príslušenstvom z titulu dlhu zo spotrebiteľskej zmluvy - Zmluvy o B. spotrebiteľskom úvere zo dňa 04.01.2013, ktorú uzatvorila žalovaná s právnym predchodcom žalobcu B. A. Y., a.s. Uvedenou zmluvou boli žalovanej poskytnuté finančné prostriedky vo výške 5.000,- eur formou spotrebiteľského úveru, ktorý mala žalovaná splatiť v 72 mesačných anuitných splátkach vo výške 103,23 eur, pričom deň splatnosti anuitnej splátky bol v zmluve dohodnutý na 15. deň v mesiaci. Prvoinštančný súd skonštatoval, že žalobca nepreukázal platné postúpenie pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu (splnenie podmienok podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách), nakoľko žalobca v konaní nepreukázal doručenie výzvy adresovanej žalovanej so strany právneho predchodcu žalobcu, ktorou výzvou by právny predchodca žalobcu - banka vyzvala žalovanú na úhradu pohľadávky po splatnosti v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Žalobca tak isto nepreukázal zákonnosť zosplatenia pohľadávky (zákonný postup s ohľadom na prv uvedený postup - nedoručenie výzvy žalovanému), pričom takýto záväzok musí byť po lehote splatnosti viac ako 90 dní, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky. O trovách konania rozhodol v zmysle § 262 ods. 1, 2, 3 CSP v spojení s § 255 ods. 1, 2 CSP s poukazom na úspech jednotlivých strán v konaní tak, že žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2) Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobca. Dôvodil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Namietal, že splnenie podmienok podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách preukázal predložením platobnej histórie úveru, výzvy zo dňa 30.06.2017 a výzvy zo dňa 16.08.2017, spolu s doručenkami k týmto

výzvam, ktoré preukázali doručenie uvedených výziev dňa 03.07.2017, resp. 18.08.2017. V konaní bolo preukázané, že žalovaný bol postupcom opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok, a to okrem iných výziev aj výzvou zo dňa 30.06.2017 (zásielka č. 1710318766 doručená žalovanému na základe v konaní predloženej doručky dňa 03.07.2017) a výzvou zo dňa 16.08.2017 označenou ako „oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru“ (zásielka č. 1710318766 doručená žalovanému na základe v konaní predloženej doručky dňa 18.08.2017). Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky (ku dňu 10.12.2018) napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Prvoinštančný súd dospel k opačným záverom, než vyplývali z vykonaného dokazovania a zároveň dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Postupca mimoriadnu splatnosť úveru vyhlásil výzvou zo dňa 16.08.2017 s označením ako „Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru“. K uvedenému podaniu súdu doložil aj doklad o doručení tejto písomnosti žalovanému, a to doručku zo dňa 18.08.2017, pričom mu predchádzali opakované výzvy na úhradu omeškaných splátok (vrátane výzvy zo dňa 30.06.2017). Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti by bolo platné aj v takom hypotetickom prípade, ak by bol žalovaný upozornený na uplatnenie tohto práva len v podaní, ktorým došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Mal za to, že postupca dodržal i všetky zákonné podmienky, ktoré si ust. 53. ods. 9 OZ v spojení s ust. 565 OZ vyžaduje a že postupca pohľadávku zosplatnil v súlade s nimi. Z uvedeného dôvodu preto nemôže byť pochyb o tom, že postupca splnil i všetky podmienky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie zmenil tak, že vyhovie jeho žalobe, resp. ho zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3) K podanému odvolaniu sa žalovaná nevyjadрила.

4) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5) Súd prvej inštancie v prejednávanej veci dospel k záveru, že žalobca nepreukázal platné postúpenie pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu. Mal za to, že žalobca nepreukázal doručenie výzvy adresovanej žalovanej v zmysle ust. § 92 ods. 8 prvej vety zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len ako Zákon o bankách) a nepreukázal ani zákonnosť zosplatnenia pohľadávky žalovaného (s ohľadom na nedoručenie výzvy žalovanému).

6) Súd prvej inštancie správne ustálil, že pri postupovaní pohľadávky neboli dodržané zákonné ustanovenia. Žalobca sa domáhal zaplataenia žalovanej sumy 2.753,01 eur s príslušenstvom z titulu dlhu zo Zmluvy o B. spotrebiteľskom úvere zo dňa 04.01.2013, ktorú uzatvorila žalovaná s právnym predchodcom žalobcu B. A. Y., a.s. Na základe tejto zmluvy sa banka zaviazala žalovanej poskytnúť finančné prostriedky formou spotrebiteľského úveru do výšky limitu 5.000,- eur a žalovaná sa zaviazala splácať úver v 72 mesačných anuitných splátkach, splatných 15. deň v mesiaci. Z predloženej platobnej histórie je zrejmé, že žalovaná uhradila ako poslednú splátku tú, ktorá bola splatná dňa 15.04.2017. Nakoľko žalovaná svoj dlh neuhradila, právny predchodca žalobcu sa rozhodol vyhlásiť celý úver za splatný. V zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. V zmysle uvedeného právny predchodca žalobcu mohol požiadať žalovanú o zaplatenie celej pohľadávky len ak si to zmluvné strany dohodli v rámci zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o spotrebiteľskom úvere také dojednanie neobsahuje. Právo banky vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru ustanovuje až čl. 9 bod 9.1 Obchodných podmienok pre B. spotrebiteľské úvery (v znení účinnom od 01.09.2011) podľa ktorých v prípade, že nastane skutočnosť, ktorá znamená či vyvolá podstatnú zmenu podmienok, za ktorých bola Zmluva uzatvorená, a ktorá môže podľa posúdenia banky ohroziť včasné a úplné splnenie záväzkov zo zmluvy, najmä nastane omeškanie so splatením akejkoľvek sumy vyplývajúcej zo zmluvy voči banke, potom je banka kedykoľvek oprávnená vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru písomným oznámením banky odoslaným dlžníkovi, v ktorom bude deň predčasnej splatnosti oznámený. Odvolací súd má za to, že v prejednávanej veci nebolo preukázané, že by právny predchodca žalobcu so žalovanou ako spotrebiteľkou individuálne dojednal znenie Obchodných podmienok pre B. spotrebiteľské úvery. Ich znenie nebolo žalovanou

podpísané. Túto skutočnosť nemôže zhojiť ani článok IX zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorého nedeliteľnou súčasťou tejto zmluvy sú Obchodné podmienky, Všeobecné obchodné podmienky, predzmluvný formulár poskytnutý dlžníkovi v súvislosti s uzavretím tejto zmluvy. Vo všeobecnosti je úlohou obchodných podmienok slúžiť na to, aby nebolo potrebné do každej zmluvy dávať dojednaná technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak, nezodpovedá zásade profesionality a poctivosti, ak sa dávajú do nich dojednaná, ktoré sú pre uzavretie zmluvy podstatné, z hľadiska informovania spotrebiteľa dôležité. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal sice spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah (čo bolo naplnené aj v predmetnej veci).

7) Súd prvej inštancie správne konštatoval, že žalobca nepreukázal skutočnosti ohľadom platného postúpenia pohľadávky, keďže z vyššie uvedených dôvodov v procese zosplatnenia boli vady, v dôsledku ktorých nemožno hovoriť o platnom zosplatnení úveru tak, ako to uvádza žalobca. Odvolací súd v tejto súvislosti dáva do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo/234/2018, podľa ktorého je absolútne nemysliteľné a nelogické a v konečnom dôsledku aj priečiace sa Zákona o bankách, ak by banky postupovali „živé úvery“ na akýkoľvek iný subjekt, ktorý nespadá v zmysle Zákona o bankách pod dohľad Národnej banky Slovenska. Aby mohol právny predchodca žalobcu postúpiť celú pohľadávku z úveru na žalobcu, musel najskôr platne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu (aj budúcich pohľadávok), aby bol tento dlh celý splatný, nakoľko ako už bolo vyššie citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo/234/2018, banky nemôžu na nebankový subjekt postupovať „živé úvery“.

8) Pretože z vyššie uvedených dôvodov odvolateľ nepreukázal, že je v prejednávanej veci aktívne legitimovaný, odvolací súd potom neuznávajú dôvodnosť právnej argumentácie žalobcu, konštatujú vecnú správnosť rozsudku súdu prvej inštancie, rozsudok, vrátane výroku o trovách konania, ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP), aj keď nie z totožných dôvodov.

9) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalovaná, aj keď ostala v odvolacom konaní nečinná, mala v ňom úspech, a preto by mala nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Vzhľadom na jej nečinnosť v odvolacom konaní jej súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

10) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).